

af Ordet „iværksat“, men derimod maa det vistnok erkendes, at det i alt Fald fuldkommen tydeligt fremgaaer af Ordet „opnaaet“, og derfor have vi tilladt os at foreslaa, at Ordet „iværksat“ rettes til „opnaaet“, saaledes at der kommer til at staa: „Dog fortages ikke Retten til, ifølge Udlæg, opnaaet forend Konkursens Begyndelse, at søge Skyldstignelse i det Udlagte uden Hensyn til Konkursen.“ — Endringsforslaget under Nr. 2 til § 15 kan betragtes som en blot Redaktionsændring. Hensigten dermed er kun i Lovens Ord at faae optaget en Anfyndning om, at i det Tilfælde, at Fordringen hidrører fra en Forpligtelse, der er paadraget for Konkursen, kræves der med Hensyn til denne Forpligtelse samme Betingelse, som der ellers kræves med Hensyn til selve Fordringen, nemlig den Betingelse, at Skyldneren ikke med Erhververens Vidende befandt sig i noget af de i § 24 omhandlede Tilfælde. Derfor er det, vi have foreslaaet, at Ordene skulde lyde saaledes: „Enhver, der skylder Noget til Konkursboet, kan deri afforte, hvad han har at fordrø i Boet, uden Hensyn til Fordringens eller Modfordringens Besskaffenhed, saafremt Fordringen af Fordringshaveren selv eller af Noget, efter hvem han har arvet den, er erhvervet inden Konkursens Begyndelse, uden at Skyldneren med Erhververens Vidende befandt sig i noget af de i § 24 omhandlede Tilfælde, eller den hidrører fra en Forpligtelse, som han under lige Forudsætninger har paadraget sig inden dette Tidspunkt.“ Det er altsaa disse Ord „under lige Forudsætninger“, som indskydes, og hvort der indeholdes en tilstrækkelig Henvisning til, at Skyldneren ikke med Erhververens Vidende maa have befundet sig i noget af de i § 24 omhandlede Tilfælde. — De Endringsforslag, som ere fremsatte under Nr. 3 og 4, høre sammen. De indeholde i alt Bessentligt kun en Redaktionsændring, idet man har trukket Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 22 og 23 sammen paa en anden Maade, saaledes at man i § 22 optager, hvad der vedkommer Betaling og Tilstaaelse af Panterrettigheder efter §§ 20 og 21, og i § 23 samler, hvad der vedkommer Udlæg til Forauktionering eller Affætning. Det er kun en ren Omredaktion,

som ikke bringer noget Bessentligt Nyt ind. Det eneste Ny, som bringes ind, er et meget underordnet Punkt. Det er nemlig kun, at man har ladet Ordet „formodet“, som findes paa to Steder i § 23, gaa ud, saaledes at der paa begge Steder kun tales om, at den Paagjældende har været vidende om Skyldnerens Insolvents. Dette har Udvalget foreslaaet, fordi „formodet“ formentlig er et noget ubestemt Udtryk, og det vistnok med Hensyn til den virkelige Anvendelse er temmelig ligegyldigt, om dette Ord staaer der eller ikke, idet det jo dog ikke har været Meningen, at man skulde kunne iværksætte Omstødelsen i Genhold til disse Paragrafer, uden naar Medkontrahenten har haft saadan Kundskab om Insolventsens, som maa anses for at bibringe ham tilstrækkelig Overbevisning i saa Henseende. Derfor have vi altsaa ment, at det var bedre at undgaa dette vage Ord „formodet“ og blot holde sig til, at han skal have været vidende om Skyldnerens Insolvents. — Forrigt er jeg ganske af samme Anskuelse som den ærede Formand, at disse to Paragrafer maa sættes under Affætning under C; den ene kan ikke vedtages, uden at den anden vedtages, og omvendt, vil man forkaste den ene, maa ogsaa den anden anses som forkastet, thi i en saadan Forkastelse maa det da ligge, at man vil blive staaende ved den Maade at opstille disse Bestemmelser paa, som foreligger i Lovforslaget. — Under Nr. 5 er der foreslaaet en anden Redaktion af Lovforslagets § 24. Det er, som de Herrer ville se, i det Bessentlige den samme Bestemmelse, som foreligger fra anden Behandling; det er ikke gennemgribende eller principielle Forandringer, der ere foreslaaede fra Udvalgets Side. De Redaktionsforandringer, som ere foretagne, sigte i det Hele taget til mere end tilforn at bringe Bestemmelsen i Samklang med Straffeloven eller rettere sagt til saa vidt muligt at gjøre denne Overensstemmelse med Straffeloven mere øiensynlig, og dernæst har det ogsaa været Udvalgets Opgave saa vidt muligt at vælge saa stærke og bindende Udtryk, at man ikke let skulde falde paa at anvende Bestemmelsen paa Transaktioner, som ikke ere foregaaede i den allerlidste Tid før Falliten og med den